

Sygn. akt VIII C 58/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 19 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: SSR Bartek Męcina

protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu w dniu 5 czerwca 2017 roku w Łodzi

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W.

przeciwko R. R.

o zapłatę

zasądza od pozwanego R. R. na rzecz powoda (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. kwotę 875,75 zł (osiemset siedemdziesiąt pięć złotych siedemdziesiąt pięć groszy) z ustawowymi odsetkami, przy czym od dnia 1 stycznia 2016 r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, od kwoty 487,78 zł. (czteryście osiemdziesiąt siedem złotych siedemdziesiąt osiem groszy) od dnia 7 października 2015 roku do dnia zapłaty, a od kwoty 387,97 zł. (trzysta osiemdziesiąt siedem złotych dziewięćdziesiąt siedem groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 19 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 407 zł. (czteryście siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 58/17

UZASADNIENIE

W dniu 19 sierpnia 2016 roku powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanemu R. R. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo o zapłatę kwoty 875,75 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 387,97 zł. od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a od kwoty 487,78 zł. od dnia 7 października 2015 r. do dnia zapłaty, a także wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód podniósł, że w dniu 14 grudnia 2015 r. nabył od (...) Bank (...) S.A. we W. wierzytelność objętą pozwem. Wierzytelność przysługująca wobec pozwanego wynika z umowy nr (...) zawartej w dniu 2 lutego 2012 r., która stała się wymagalna w dniu 13 października 2013 r. Na dochodzoną pozwem kwotę składa się 177,97 zł. tytułem opłat windykacyjnych, 149,13 zł. tytułem odsetek karnych, 60,87 zł. tytułem odsetek umownych oraz 487,78 zł. tytułem należności głównej.

(pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym k. 2-3)

W dniu 12 października 2016 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał przeciwko pozwanemu nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym zasądził dochodzoną pozwem kwotę wraz z kosztami procesu.

(nakaz zapłaty k. 4 v.)

Od powyższego orzeczenia R. R. złożył sprzeciw zaskarżając nakaz zapłaty w całości. Pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia.

(sprzeciw k. 7 v.)

W dniu 6 grudnia 2016 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w przedmiotowej sprawie postanowienie, w którym wobec wniesienia sprzeciwu, przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi.

(postanowienie k. 8)

Na rozprawie w dniu 5 czerwca 2017 roku pozwany podtrzymał swoje stanowisko wnosząc o oddalenie powództwa. R. R. potwierdził, że wierzytelność stała się wymagalna w październiku 2013 r. oraz oświadczył, że w jego ocenie termin przedawnienia roszczenia objętego pozwem wynosi 2 lata.

(protokół rozprawy k. 48)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 lutego 2012 roku R. R. zawarł z (...) Bank (...) Spółką Akcyjną z siedzibą we W. umowę pożyczki gotówkowej nr (...). Zgodnie z umową bank udzielił R. R. pożyczki w kwocie 668,44 zł. na okres od dnia 2 lutego 2012 r. do dnia 4 stycznia 2014 r., a pozwany zobowiązał się do jej zwrotu w 23 ratach miesięcznych płatnych do 4 dnia każdego kolejnego miesiąca począwszy od 4 marca 2012 r.

(umowa pożyczki k. 20- 22, wypłata pożyczki gotówkowej k. 25 v.)

Umową z dnia 14 grudnia 2015 r. (...) Bank (...) Spółką Akcyjną z siedzibą we W. dokonał przelewu wierzytelności na rzecz (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W., w tym wierzytelności przysługującej wobec R. R..

(umowa przelewu wierzytelności k. 26- 29, załącznik nr 6 do umowy przelewu wierzytelności k. 37)

Opisany stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie znajdujących się w sprawie dokumentów, których prawidłowość i rzetelność sporządzenia nie budziła wątpliwości, nie była również kwestionowana przez strony postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne w całości.

W rozpoznawanej sprawie powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. wnosił o zasądzenie od R. R. kwoty 875,75 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 387,97 zł. od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a od kwoty 487,78 zł. od dnia 7 października 2015 r. do dnia zapłaty, tytułem spełnienia zobowiązania wynikającego z umowy pożyczki gotówkowej nr (...) zawartej w dniu 2 lutego 2012 roku z (...) Bank (...) Spółką Akcyjną z siedzibą we W..

Pozwany kwestionując powództwo w całości podniósł jedynie zarzut przedawnienia roszczenia. W sprzeciwie wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym R. R. wskazał na art. 118 kc, natomiast na rozprawie w dniu 5 czerwca 2017 roku pozwany oświadczył, że w jego ocenie termin przedawnienia roszczenia objętego pozwem wynosi 2 lata. W ocenie Sądu podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia należy uznać za całkowicie chybiony.

Zgodnie z art. 117 § 2 kc po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Nie ulega wątpliwości, że zobowiązanie pozwanego wobec powoda wynika z umowy pożyczki gotówkowej. W myśl art. 118 kc jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej- trzy lata. W ocenie Sądu do roszczenia

objętego pozwem zastosowanie znajdzie trzyletni termin przedawnienia z uwagi na to, że umowa pożyczki została zawarta w ramach prowadzenia działalności gospodarczej przez (...) Bank (...) Spółką Akcyjną z siedzibą we W., a przepisy tytułu XIX dotyczącego umowy pożyczki nie przewidują unormowania skracającego lub przedłużającego termin przedawnienia. W myśl art. 120 § 1 kc zdanie pierwsze bieg przedawnienia zaczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że wierzytelność przysługująca wobec pozwanego stała się wymagalna w dniu 13 października 2013 r. Na rozprawie w dniu 5 czerwca 2017 roku pozwany potwierdził, że wierzytelność stała się wymagalna w październiku 2013 r. Powództwo zostało wytoczone w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 19 sierpnia 2016 r., a zatem przed upływem 3 lat od daty rozpoczęcia biegu terminu przedawnienia roszczenia. W związku z tym zarzut pozwanego o przedawnieniu roszczenia Sąd ocenił, jako chybiony.

Natomiast R. R. nie kwestionował zawarcia umowy pożyczki gotówkowej z pierwotnym wierzycielem, jak również wysokości dochodzonego roszczenia. Co najważniejsze powód przedstawił umowę pożyczki gotówkowej, pod którą widnieje podpis pozwanego. Treść powyższego dokumentu świadczy nie tylko o zawarciu umowy pomiędzy pozwanym, a pierwotnym wierzycielem, ale także o przekazaniu kwoty pożyczki na rzecz pozwanego. Ponadto strona powodowa przedstawiła wyciąg z ksiąg funduszu potwierdzającego wysokość zadłużenia. Mając na uwadze powyższe rozważania, jak również uznając, że powód udowodnił zadłużenie pozwanego w wysokości dochodzonej pozwem, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 875,75 zł.

Podkreślić przy tym należy, że strona powodowa miała prawo, oprócz żądania należności głównej, żądać za czas opóźnienia odsetek w umówionej wysokości, jako że zgodnie z treścią przepisu art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności, przy czym dłużnik jest w opóźnieniu jeżeli nie spełnia świadczenia w określonym terminie. Jeżeli zaś stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe (od dnia 1 stycznia 2016 roku odsetki ustawowe za opóźnienie); jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy (art. 481 § 2 k.c.). Dlatego też Sąd zasądził kwotę 875,75 zł. z ustawowymi odsetkami, przy czym od dnia 1 stycznia 2016 r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, od kwoty 487,78 zł. od dnia 7 października 2015 roku do dnia zapłaty, a od kwoty 387,97 zł. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 19 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw. Powód wygrał proces w całości, a zatem należy mu się od pozwanego zwrot kosztów procesu w pełnej wysokości. Dlatego też Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 407 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Na koszty poniesione przez stronę powodową złożyły się opłata od pozwu –30 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł oraz koszty zastępstwa radcy prawnego w kwocie 360 złotych.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji wyroku.